

เทวดาประจำตัว.....มีจริงหรือ?

นำเสนอเมื่อ : 11 พ.ย. 2552

เทวดาประจำตัวมีจริงหรือ?

ถาม – เทวดาประจำตัวมีจริงหรือเปลาคะ?

ตอบ

ถ้านึกถึงเทวดาเดินตามต้อยๆไปคอยเป็นองครักษ์พิทักษ์คุณตลอดเวลาละก็ แบบนั้นไม่มีหรอกครับ ลองคิดถึงถ้าใครสักคนสุดสวาททำบุญจนเกินมนุษย์ธรรมดา ถึงขนาดตายไปเสวยสวรรค์ได้ สุดท้ายเบื้องบนตกลงว่าโดยให้มาเป็นบอดี้การ์ดคุ้มครองมนุษย์ตลอดเวลา คำจ้างค่าอนกก็ไม่ได้รับกับใครเขา อย่างนี้จะเป็นเทวดาไปทำไมละครับ เป็นคุณจะทำบุญแทนตาย แล้วต้องไปกินบุญด้วยการเป็นเงาตามสิ่งมีชีวิตที่ศักดิ์ต่ำกว่า อย่างเช่นลิงคางบางชะนี?

หากตอบว่าไม่เอา เทวดาก็คงไม่เอาเหมือนกัน และหากบอกว่าไม่เห็นจำเป็น เทวดาก็บอกว่าไม่เห็นจำเป็นเช่นกัน ฉันทก็ฉันทนั้นเลยครับ

อย่างไรก็ตาม การช่วยเหลือเกื้อกูลข้ามมิติภพภูมินั้นเป็นไปได้ครับ ทำนองเดียวกับที่คุณอยู่ในภูมิมนุษย์ สามารถยื่นมือไปช่วยเหลือสัตว์ในภูมิเดรัจฉานได้ ตั้งแต่สัตว์เล็กอย่างมดไปจนกระทั่งสัตว์ใหญ่อย่างปลาวาฬ โดยที่การช่วยเหลืออาจมาในรูปแบบต่างๆ เช่น หยิบยื่นสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นการช่วยชีวิตพวกมันราวกับปาฏิหาริย์ หรืออาจมาในรูปแบบของการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่กำลังแย่แย่ หรืออาจมาในรูปแบบของการนำพวกมันมาผสมพันธุ์กันป้องกันการสูญพันธุ์ ฯลฯ พวกมันรับรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แต่ไม่รู้เลยว่ามันเป็นฝีมือของคุณ

พวกเราก็คงเหมือนกัน วันๆได้แต่คุ้มเติมไปตามยถากรรม รับรู้ว่าจะอะไรเกิดขึ้นเฉพาะหน้า แต่ไม่รู้ว่าเป็นการบันดาลของอะไร ระหว่างความบังเอิญ กรรมเก่า หรือเทวดา

ว่ากันถึงความบังเอิญ คุณจะยิ่งทึ่งในโลกและจักรวาลมากขึ้น ถ้ารู้ว่าความกระทบกระทั่งร้ายทั้งหลายไม่เคยบังเอิญเลย สิ่งมีชีวิต วัตถุ อากาศ และกาลเวลา ต่างรวมกันถักทอเหตุการณ์ตามจังหวะการไหลผลของกรรมเสมอ ยกตัวอย่างเช่น คุณเดินไปเดินมาอยู่ในสวนสาธารณะ นี่ว่าคุณเป็นเอกเทศอยู่ตามลำพัง อยากรู้อะไรไปที่จุดไหนในเวลาใดก็ได้ ความจริงคุณอาจทำหน้าที่เหยียบบดชะตาขาดให้ตายดับโดยไม่รู้อะไร ในวินาทีใดวินาทีหนึ่ง ณ จุดใดจุดหนึ่ง เทาคุณเป็นวิบากของเหล่ามดกุ่มดั่งกล่าว ทำหน้าที่เครื่องประหาร ส่งไปเกิดใหม่ตามเวลาอันควรของพวกมัน

เมื่อใดที่คุณเข้าใจความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างสิ่งมีชีวิต วัตถุ อากาศ และกาลเวลา เมื่อนั้นคุณจะทราบว่าแม่ 'ความบังเอิญ' ก็มีเหตุผลบางอย่างของมันเสมอ

ว่ากันถึงกรรมวิบาก แม้หลายคนจะเชื่อว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว แต่เมื่อ 'ได้ดี' หรือ 'ได้ชั่ว' แต่ละครั้งก็จะงงๆว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไร กับทั้งมืองอกนอกตัวไปเพ่งโทษว่าเป็นความผิดของมนุษย์ด้วยกันเสมอ เรียกหาความยุติธรรมเพื่อเอาผิดเอาถูกจากมนุษย์ด้วยกันเสมอ จะมีสักกี่คนที่พูดออกและบอกถูกว่าเหตุการณ์ไหนไหลมาจากกรรมอันใดของตน

ว่ากันถึงเทวดา พวกเราในโลกมนุษย์นี้ มีจำนวนไม่น้อยเลยครับที่สัมผัสพลังต่างมิติด้วยจิต อาจจะได้กลิ่นหอมแปลก อาจจะยินเสียงพิเศษ หรือบางคนอาจเห็นความผิดปกติของเหตุการณ์บางชนิด แล้วทราบทันทีว่าเป็นการแสดงนิมิตด้วยฤทธิ์ของเทวดา แต่สัมผัสเทวดานั้น แม่จริงก็ใกล้เคียงกับอุปาทานมาก เช่น สายลมโชยกลิ่นหอมรื่นอาจเป็นลุ่มธรรมาชาติที่หอบกลิ่นดอกไม้มากระทบจมูก แต่จิตคุณปรุงแต่งไปว่าไม่เคยได้กลิ่นอย่างนี้มาก่อนที่ไหนในโลก

ต้องเป็นกลิ่นทิพย์ของเทวดาแน่ๆ ของแบบนี้ถ้าให้แน่จริงต้องมีตาทิพย์อันคู่ควรกับการเห็นสภาพทิพย์ เมื่อมีตาทิพย์คุณก็จะพบว่าอากาศว่างหลายๆแห่งไม่ว่างจริง ตนไม่ใหญ่หลายๆตนไม่ได้มีแค่กิ่งใบ โลกทิพย์จะปรากฏต่อหน้าโดยไม่ต้องรอให้ได้ยิน ได้กลิ่น หรือได้สัมผัสอะไรแปลกๆเสียก่อนเลยด้วยซ้ำ

คนในโลกส่วนใหญ่พร้อมจะเชื่อว่าเหตุการณ์ร้ายต่างๆเกิดขึ้นจากความบังเอิญหรือไม่ก็เทวดาบันดาล เพราะไม่ต้องมีตนเองเขาไปรับผิดชอบเหมือนให้เชื่อว่าเป็นผลจากกรรมเก่าของตน

แม้คนที่ศรัทธากรรมวิบากก็มักเลือกเชื่อเฉพาะเมื่อเกิดเรื่องดีๆ

ว่าเป็นเพราะบุญเก่าของตนบันดาล ส่วนเรื่องร้ายๆของตัวนี้จะหาแพะ

เพ่งโทษเอาผิดกับมนุษย์ด้วยกัน หรือไม่ก็โย้ยให้ความบังเอิญและ

เทวดาเป็นต้นเหตุไป ไม่อยากเชื่อว่าตนเคยทำบาปอันใดไว้

จึงต้องมาเผชิญทุกข์อย่างที่กำลังเป็น

เมื่อโทษความบังเอิญหรือเทวดา อะไรจะอธิบายง่าย ไม่ต้องเหน้อยพิสุจน์ให้ยาก แค่ทำใจเชื่อก็ใช้ได้แล้ว นี่กว่ารู้จริงแล้ว และด้วยความไม่รู้อะไร หรือรู้อะไรครึ่งๆกลางๆนี่เอง เป็นเหตุใกล้ให้คนจำนวนมากเชื่อเรื่องเทวดาประจำตัว เป็นเทวดาประเภทที่คอยประคบประกำดีดคุ้มครอง คอยดูแล หรือกระทั่งคอยดูแลเหตุการณ์ร้ายต่างๆให้เกิดขึ้นน้อยๆเมื่อเชื่อกัน

มาทำความเข้าใจให้ชัดเจนดีกว่าครับ เริ่มกันที่ความจริงอันเป็นต้นเค้า เราต้องทราบว่าเทวดาก็เป็นสัตว์สังคมเช่นเดียวกับมนุษย์ พวกทานมีเพื่อน มีสามี มีภรรยา มีเจ้านาย มีบริวาร ที่รักและผูกพันกัน แม่เมื่อญาติมิตรจตุจากสวรรค์ลงมาเกิดในมนุษย์โลกแล้ว ก็ยังอาลัยอาวรณ์ อาจคอยสอดส่องดูด้วยความห่วงใย เกรงญาติมิตรของตนจะประสบทุกข์ต่างๆ นานา หรือพลาดท่าเสียทีให้กิเลส ทำบาปทำกรรมอันเป็นเหตุให้ต้องพลัดไปสู่อบายภูมิได้

วิธีสอดส่องของเทวดานั้น ถ้าเทียบให้ใกล้เคียงก็คงคล้ายมนุษย์อาศัยอินเทอร์เน็ตคอมพิวเตอร์ในการฟังเสียงลูกน้อยจากอีกห้อง หรือใช้กล้องวงจรปิดในการสังเกตพฤติกรรมของฝูงสัตว์เลี้ยงจากที่ไกล ต่างแต่ว่าเหล่าเทวดาส่วนใหญ่มีวิธีการรับรู้อันเป็นทิพย์ รู้เรื่องไกลตัวได้โดยไม่จำเป็นต้องฟังอุปกรณ์ไฮเทคทั้งหลาย เพียงด้วยความห่วงใยมีใจผูกพันอาหาร ก็จรรู้ขึ้นเองเมื่อเกิดเรื่องราวกับญาติมิตรของตนที่ไปเกิดในมนุษย์โลก

 รูปนี้ถูกลดขนาดลง กัดที่แถบนี้เพื่อดูขนาดเดิม ขนาดเดิมของรูป: 640x480 ขนาดของไฟล์: 219KB

ที่มา [ดังตฤณวิไลสนา](#)

เมื่อเกิดเรื่องร้ายกับญาติมิตรในโลก เทวดาก็หาได้สามารถช่วยเหลือไปหมดทุกเรื่อง ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของการลดใจ หรือโน้มน้าวจิตของญาติมิตรให้เปลี่ยนจากอกุศลเป็นกุศล เช่น เมื่อญาติมิตรกำลังโมโหโกรธาจัดๆ เทวดาก็อาจแผ่เมตตา ช่วยบรรเทาความรุ่มร้อนในจิตใจญาติมิตรให้เยือกเย็นลง ทำนองเดียวกับบรรดาพระภิกษุผู้มีพลังเมตตาสูงๆ หลายรูป สามารถรวมตัวกันแผ่กระแสความสุขใหญ่โตโยมที่มาประชุมกัน ระวังความทุกข์และความฟุ้งซ่านลงได้ชั่วคราว เพียงเขามาอยู่ในละแวกไกล

ตัวแปรในการลดใจมีหลายระดับ ขึ้นอยู่กับฤทธิ์ของเทวดาเอง ประกอบกับที่ขณะหนึ่งๆ กิเลสหรือวิบากของมนุษย์ห่อหุ้มอยู่หนาแน่นเพียงใดด้วย หากมนุษย์กำลังโทสะแรงกล้า หรือกำลังมีวิบากมืดคลุมจิตมืดมนให้เห็นผิดรุนแรง แม่เทวดาฤทธิ์มากก็ตั้งใจไม่ไหว

การลดใจยังมีหลายเหตุผล และไม่จำเป็นต้องเคยเป็นญาติมิตรกันในชาติไกลเสมอไป เช่น ในมหาปริณีพพานสูตรส่วนที่ว่าด้วยการสร้างเมืองที่ปาฏลีคาม ก็กล่าวไว้โดยใจความสรุปคือพระพุทธเจ้าตรัสด้วยพระองค์เอง ว่าทานได้เห็นด้วยทิพยจักขุอันบริสุทธิ์ลวงจักขุของมนุษย์ ในการที่เทวดาเป็นอันมากนับเป็นพันๆ หวงแหวนพื้นที่เขตต่างๆ ในปาฏลีคาม

๑) เทวดามีศักดิ์ใหญ่หวงแหนที่ในส่วนใด จิตของพระราชากับมหาอำมาตย์ผู้มีศักดิ์ใหญ่ก็น้อมไปเพื่อจะสร้างนิเวศน์ในส่วนนั้น

๒) เทวดาชั้นกลางหวงแหนที่ในส่วนใด จิตของพระราชากับมหาอำมาตย์ ชั้นกลาง ก็น้อมไปเพื่อจะสร้างนิเวศน์ในส่วนนั้น

๓) เทวดาชั้นต่ำหวงแหนที่ในส่วนใด จิตของพระราชินีและมหาอำมาตย์ชั้นต่ำ ก็โน้มไปเพื่อสร้างนิเวศน์ในส่วนนั้น

กล่าวสรุปโดยย่อคือพระพุทธเจ้าทรงยืนยัน ว่าพื้นที่ส่วนต่างๆของโลกไม่เหมือนกัน ถ้าบุญไม่พอก็อยู่ไม่ได้ หรือมีเทวดาจิตใจไปอยู่ที่อื่นที่เหมาะสมกับवासนาบารมีของแต่ละคน โดยที่เทวดาไม่จำเป็นต้องเป็นเทวดาประจำตัวแต่อย่างใด

หากคุณมีประสบการณ์ผ่านเข้าไปในหมู่บ้านโจรที่เล่นไสยศาสตร์มืด ก็คงเคยรู้จักกับกระแสะเย็บหมี่พจนชนลูกอย่างประหลาด อันนั้นอาจเป็นคลื่นจิตของวิญญาณชั้นต่ำปนๆกัน ทั้งคนทุศีลและเปรตที่อยู่ในบริเวณเดียวกัน คุณดีที่เข้าไปจะเหมือนแกะขาวที่ถูกแกะตำหมั่นไส นอนหลับอาจถูกรบกวนด้วยเรื่องนาชนพองสยองเกล้าเอาได้

ส่วนถ้าคุณมีประสบการณ์ผ่านเข้าไปในเขตวัดที่มีอริยเจ้าพำนัก ก็คงเคยรู้จักกับกระแสะความอบอุ่นสว่างไสว ปลอดภัยไปรุ่งราวกับอวกาศว่างเบาแผ่ขยายออกไปอย่างไรขอบเขต อันนั้นอาจเป็นคลื่นจิตของวิญญาณชั้นสูงปนๆกัน ทั้งมนุษย์ทรงศีล คนดีไม่พอที่คิดเขาไปอาศัยวัดหลับนอนหรือปฏิบัติธรรมชั่วคราว อาจถูกกระตุกขาหรือไต่ยีนอะไรแปลกๆเพื่อเตือนสติให้ขยันขึ้นกว่าเดิม ไม่นอนขี้เซาเหมือนเดิม โดยรูปแบบการเตือนนั้นอาจทำให้เกรง แต่ไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกสยดสยองพองชนเหมือนตอนเจอวิญญาณชั้นต่ำ

สรุปคือนอกจากคำว่า ‘เทวดาประจำตัว’ ซึ่งคุ้นๆกันแล้ว ยังมี ‘เทวดาประจำที่’ อีกด้วย รูปแบบความเกี่ยวของกันระหว่างเทวดากับมนุษย์อาจมาทั้งในรูปของการดลใจ การปกป้อง ตลอดจนการสะกิดเตือนตรงๆ

หากจู่ๆคุณรู้สึกมึนงง หรือรู้สึกเหมือนถูกบล็อกความคิดให้ตีบตัน โดยเฉพาะขณะต้องทำบุญหรือทำบาปอันขัดแย้งกับตัวตนเดิมมากๆ ก็เป็นไปได้ครีวามีความเกี่ยวข้องกันกับภูตผีปีศาจหรือเทวดานอกตัว แต่ส่วนใหญ่จะเป็นเหตุภายใน เช่น ความบกพร่องทางกาย หรืออาจเป็นความขัดแย้งกับภาวะจิตใจเดิมๆเท่านั้นเอง

และไม่ว่าจะเชื่อเรื่องภายในหรือภายนอก การฝึกมี ‘สติ’ ให้เข้มแข็ง **ต้านทานบาป** และหันมา**ต้อนรับบุญ**ทั้งปวง นับเป็นนโยบาย**อันควรรยึดถือเป็นที่สุด**

แถมอีกหน่อยเป็นการทิ้งท้าย วิญญาณที่ผูกกรรมสัมพันธ์บางอย่างกับมนุษย์ ต้องคอยติดตามมนุษย์นั้นมืออยู่จริง แต่เป็นกรณีที่เกิดขึ้นได้น้อยมาก ระดับหนึ่งในพันหนึ่งในหมื่น คือต้องเป็นเหตุผลพิเศษจริงๆ เช่น ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอธิษฐานผูกติดกับอีกฝ่าย อำนาจการอธิษฐานที่แรงพอจะทำตัวเป็นเสมือนเชือกโยงให้ต้องติดตามไปทุกหนทุกแห่ง เมื่อหมดกำลังสงของแรงอธิษฐาน หรือเมื่อฝ่ายมนุษย์เปลี่ยนแปลงตนเองเป็นคนละคน ‘เงาตามตัว’ ก็จะจำไม่ได้ ต้องหายไปตามหนทางของเขาเองครับ